

وزارت بازرگانی در زمینه تولید محصولات استراتژیک آيا معتقد به سیاست جایگزینی واردات است یا در برخی بخش‌ها که مزیت نسبی وجود ندارد، باید بخشی از نیازهای کشور از طریق واردات تأمین شود؟

انتخاذ هر کدام از این دو سیاست باید با توجه به هدف نهایی مان در اقتصاد که در جهت حمایت از حقوق مصرف کننده است تنظیم شود، شرایط اقتصادی ما به گونه‌ای است که ضمن حمایت مؤثر و اقتصادی از تولید کننده باید از حقوق مصرف کننده نیز حمایت شود. نمی توانیم در انتخاب یک سیاست منطقی اقتصادی هیچ یک از این حقوق مسلم اقتصادی را فدای یکدیگر کنیم، بنابراین لازم است گاهی در کنار دفاع از تولید داخل حتی به سمت واردات منطقی برویم تا اولاً به نوعی بازار رقابت برای ارتقاء کیفیت تولیدات داخلی خودمان ایجاد کنیم و ثانیاً حق انتخاب به مصرف کننده دهیم تا بتواند در یک بازار اقتصادی کالای خود را انتخاب کند. طبیعی است واردات بایستی با تأکید بر حقوق مصرف کننده و نیز در چارچوب حمایت کلان از سازوکارهای اقتصادی کشور باشد، این حمایت در راستای سیاست‌های اقتصاد کلان کشور باید متوجه تولیدات داخلی کشور باشد.

به عقیده شما چند درصد از نیازهای داخلی به محصولات استراتژیک می تواند از خارج وارد شود؟

با توجه به کالاهای مختلف این درصدها متفاوت است ولی در نهایت استراتژی نهایی باید به گونه ای باشد تا در کالاهای استراتژیک حتما به خودکفایی برسیم و سازوکار و بسترسازی لازم برای رسیدن به خودکفایی باید طی شود. مثلاً در مورد محصول گندم اصلاً قابل دفاع نیست که سالانه حدود ۵۵میلیون تن واردات داشته باشیم. این در حالی است که با اتخاذ یک سری روش های حمایتی منطقی از کشاورزان گندم کار بدون تردید می توانیم به خودکفایی دست پیدا کنیم.

در مورد خودکفایی در تولید محصولات کشاورزی بحث مزیت نسبی مطرح می شود و وزیر سابق کشاورزی اشاره به این موضوع کردند که تولید بیش از ۸ میلیون تن گندم در کشور دارای مزیت نیست. با توجه به اینکه در مجلس نیز طرح خودکفایی گندم در حال بررسی است این طرح در صورت تصویب قرار است تا پایان سال ۱۳۹۰ تهیه و به اجرا درآید. تا چه حد رسیدن به خودکفایی را با توجه به مزیت نسبی که مطرح می شود قابل تحقق می دانید؟

مزیت نسبی در اقتصاد کلان معنای خاص خودش را پیدا می کند.

نمی دانم گفته وزیر سابق کشاورزی درمورد مزیت نسبی تولید گندم تا چه حد قابل دفاع است اما به نظر من نگاه کلی باید در بسترسازی خودکفایی مثل گندم نمی‌تواند قابل دفاع باشد و اگر به همین منوال پیش برویم در ۲۰ سال آینده با جمعیت حدود ۹۶ میلیون نفر بایستی حدود ۱۹ میلیون تن تولید داخل گندم و ۹ میلیون تن واردات داشته باشیم و رقمی در حدود یک هزار میلیارد تومان یارانه به گندم اختصاص دهیم.

البته باید توجه کنیم که مصرف سرانه گندم در ایران حدود ۲۴ برابر مصرف جهانی است مصرف سرانه گندم در جهان ۷۷۲ کیلوگرم است در آسیا ۶۸۹ کیلوگرم، در کشورهای توسعه یافته ۹۹۹ کیلوگرم در کشورهای درحال توسعه ۶۳۱ کیلوگرم و در ایران ۱۶۸ کیلوگرم است، برای برون رفت از وضعیت فعلی اتخاذ یک سیاست اصولی ضروری است که تحقق آن نیازمند فعالیت عمومی و همگانی است.

همواره بین وزارت بازرگانی و وزارت کشاورزی درمورد میزان واردات اختلاف بوده است و همیشه این ناراضیاتی از سوی کشاورزان مطرح شده است که وزارت بازرگانی با واردات بی رویه و آن هم در فصل برداشت به کشاورزان لطمه زده است و انگیزه تولید را کاهش داده است نظر شما در این باره چیست؟

بنده موافق این بحث نیستم، وزارت کشاورزی و وزارت بازرگانی هر کدام وظایف خاص خود را دارند، یکی از وظایف اصلی وزارت بازرگانی تنظیم بازار بخشی از کالاهاست، شما در پاسخگویی به بازار تقاضا، اگر صرف حمایت از تولید داخلی در تقاضا دچار چالش شوید وزارت بازرگانی با ابزار واردات البته با واردات منطقی و حساب شده در راستای منافع اقتصاد کلان کشور که حقوق مصرف کننده بخشی از این منافع است اقدام می کند. واردات بی رویه باید تعریف شود، در حال حاضر در کالاهای اساسی، واردات بی رویه به مفهوم قابل دفاعی نمی تواند باشد و برداشت‌های اجتماعی و اقتصادی از این مفهوم باید تفکیک و به طور موردی به بحث گذاشته شود.

سال گذشته قرار بود بر اساس مصوبه شورای اقتصاد حدود ۶۰۰ هزار تن برنج وارد کشور شود که از این میزان به نسبت افزایش خرید داخلی کاسته می شد، ابتدا قرار بود ۲۰۰ هزار تن و بعد قرار شد ۱۰۰ هزار تن از ارقام پرمحصول برنج به قیمت توافقی از برنجکاران خریداری شود، اما سال گذشته کمتر از ۷۰هزار تن برنج با قیمت توافقی از کشاورزان خریداری شد، گفته می شود یکی از دلایل آن دیر اعلام شدن نرخ‌های خرید توافقی است زیرا باعث شد دلال‌ها، برنج برنجکاران را قبل از اعلام نرخ‌های خرید از دستشان خارج کنند نظر شما در این باره چیست؟

قیمت‌های تضمینی که برای خرید برنج به مصرف صوب رسیدم است، قیمت‌های قابل دفاعی است، اما اینکه زمان برای اعلام شده خرید چقدر اقتصادی است، این موضوع به دولت باز نمی‌گردد و دلیل آن سازوکارهای معیوب تولید و توزیع در کشور است، متأسفانه پدیده مضموم حضور دلالان در بسیاری از کالاها دیده می شود، به این معنی که فاصله بین تولید تا مصرف فاصله طولانی است و بخشی از این فاصله طولانی دست دلال‌هایی است که هیچ وجهی در اقتصاد ملی و فعالیت‌های مؤثر اقتصادی نداردند. اما با همه این مشکلات عزم جدی دولت بر این است که واردات اقتصادی و اجتماعی کشاورزان را تأمین کند. در این راستا و مذاکره با مناسب با سهم خریدمان از داخل قرار دادیم، وزارت بازرگانی ضمن اینکه خود را موظف می‌داند از تولید داخلی حمایت کند اما به لحاظ بازرگانی پاسخگوی حقوق مصرف کننده و تنظیم بازار نیز هست. برای امسال قیمت‌های تضمینی خرید برنج رود اعلام شده است و هیچ مشکلی وجود ندارد.

اقتصاد

شما در گفته‌هایتان واژه خرید تضمینی را به کار می‌برید مگر خرید برنج با قیمت توافقی صورت نمی‌گیرد؟

در شرایط فعلی نرخ تضمینی ضریب حمایتش از تولیدکننده بیشتر از نرخ توافقی است. در سال‌های قبل قیمت توافقی اعلام می شد اما امسال برای خرید برنج نرخ‌های تضمینی اعلام شده است و حمایت مؤثری از برنجکاران صورت می‌گیرد.

میزان واردات برنج در سال گذشته چقدر بود و امسال چه میزان پیش‌بینی واردات شده است؟

بر اساس مصوبه قرار بود سال گذشته حدود ۶۰۰ هزار تن برنج وارد کشور شود که با توجه به حمایت از تولید داخل و سقف افزایش خریدهای داخلی نسبت به سال‌های قبل حدود ۵۰۰هزار تن برنج وارد کشور شد. برای سال ۸۱نیز برای واردات در حد سال قبل توافق شده است، البته مفهوم این توافق این نیست که ۱۰۰ درصد این میزان وارد شود بلکه این مصوبه برای ایجاد شرایط متعادل بازار نقش بازی خواهد کرد.

با توجه به خریدهای داخل و حمایت از برنجکاران پیش‌بینی می‌شود میزان واردات به همان میزان سال قبل باشد.

با توجه به لغو انحصار قند و شکر قرار بود در محصول برنج و گندم نیز انحصارات خرید و فروش برداشته شود این امر به کجا رسید؟

این موضوع در حال بررسی است، بر این باورم در حوزه‌ای که دولت در آن متعهد به پرداخت یارانه است نباید وزن و حضورمان کاهش یابد بلکه این حضور باید متناسب با پرداخت هدفمند یارانه‌ها تنظیم شود.

با لغو انحصار قند و شکر و ارزان بودن شکرهای خارجی چه تمهیداتی برای جلوگیری از ضرر تولید کنندگان داخل

وقتی یک حاشیه سودی با این اختلاف در کالایی وجود دارد بدیده قاچاق قطعی است بنابراین باید رفع آن به دنبال ساز و کاری اقتصادی باشیم تا ضمن جلوگیری از افزایش قیمت نان تعدادی را در قیمت آردی که دولت ارائه می دهد و قیمت بازار ایجاد کنیم.

سالانه بخش قابل توجهی از بودجه دولت به صورت یارانه به کالاهای اساسی تخصیص داده می‌شود یا توجه به لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که هم‌اکنون در مجلس در حال بررسی است چه نکاتی برای هدفمند کردن یارانه‌ها باید مورد توجه قرار گیرد؟

هدفمند کردن یارانه‌ها از تکالیف برنامه سوم است. دو هزار میلیارد تومان یارانه از سوی دولت به کالاهای اساسی اختصاص داده شده است که این مسأله پیچدگی های بسیاری را ایجاد می کند و خروج از این وضعیت با مقاومت‌ها و سختی‌ها روبه‌رو است، بنابراین مهمترین اقدام این است که ابتدا برای یارانه‌ای که پرداخت می‌شود، بازار هدف یارانه را تعریف کنیم، دوم سیاست‌های غیر شفاف اقتصادی را شفاف کنیم، شما هر قدر در فضای کدرومات سیاست‌های اقتصادی حرکت کنید طبیعتاً ناهنجاری‌های اقتصادی بیشتر خواهد شد.

در حال حاضر دولت برای شفاف سازی نظام اقتصادی سیاست خوبی را اتخاذ کرده که می‌توان به سیاست یکسان سازی نرخ ارز اشاره کرد.

در واقع با اجرای سیاست یکسان‌سازی نرخ ارز رانت‌های اقتصادی کاهش خواهد یافت و سیاست حمایت اقتصادی از تولیدات و حمایت از مصرف کننده شفاف خواهد شد.

با توجه به این که در لایحه هدفمند کردن یارانه یکی از

گفت و گو با حسن یوسفی سینکی معاون بازرگانی داخلی وزارت بازرگانی

بازرگانی داخلی، نظام فعلی

سیاست‌گذاری‌های پیش‌رو

اشاره:

بازرگانی داخلی کشور بیشتر از آنکه نیازمند تعیین برنامه‌ها و سیاست‌های لحظه‌ای و زودگذر باشد، نیازمند تعیین روشن و شفاف قواعد بازی برای فعالان اقتصادی است که امکان وجود هرگونه رانت و امتیاز خاص را از میان بردارد. به منظور بررسی وضعیت فعلی بازرگانی داخلی کشور و بررسی سیاست‌های وزارت بازرگانی به منظور شفافیت هر چه بیشتر فعالیت‌های تجاری گفت‌وگویی را با حسن یوسفی سینکی معاون بازرگانی داخلی وزارت بازرگانی انجام داده‌ایم که حاصل آن تقدیم می‌شود.

دریافت مراجعه کنند و اگر اشخاص دیگری مراجعه کنند کارت‌خوان جواب نمی‌دهد و از دیگر گروه‌هایی که در این کارت تعریف می‌شوند دسته‌بندی تعریف شده اجتماعی مثل کارمندان دولت، کارگران، فرهنگیان، گروه‌های تحت پوشش دستگاه‌های حمایتی و خدشمانی و نیز نیروهای مسلح و… است در واقع این اقتشار تعریف پذیرتر هستند ما فعلاً در این چارچوب مطالعه می‌کنیم البته بعد از مطالعه ممکن است به روش‌های دیگری برای شناسایی بازارهای هدف پرداخت یارانه کالاهای اساسی برسیم.

با توجه به این که ما به سمت یک نظام آزاد اقتصادی حرکت می‌کنیم مطالعه و اجرای چنین طرح‌هایی که هزینه‌های هنگفتی نیز از لحاظ اجرا دارد منطقی است؟

آزادسازی اقتصادی هیچ مغایرتی با چنین طرح حمایتی ندارد.

اما در کشورهای توسعه‌یافته با اتخاذ ساز و کارهای مناسب اقتصادی رفاه اجتماعی را ایجاد می‌کنند و نیازی به چنین روش‌هایی نیست؟

این موضوع صحیح است، اما توجه داشته باشید رسیدن به این مرحله در یک فرآیند اقتصادی رخ می‌دهد. کارت هوشمند را برای یک دوره فرض بفرمایید ۱۵ ساله طراحی کردیم و اعتبار آن برای این مدت است و برای ۱۵سال یک بار هزینه ریالی می‌کنیم، ضمن این که باید توجه کنیم که ما در چه زمان و دوره‌ای می‌توانیم این مشکلات ساختاری و عمیق اقتصادی را پشت سر بگذاریم که از یک اقتصاد خوب برخوردار شویم تا نیازی به این نوع ابزار حمایتی نداشته باشیم. فکر می‌کنم حداقل در چند سال آینده ناگزیر هستیم این روش‌های حمایتی را با امثال این شیوه دنبال

گفت‌و گو از: سیما رادمشن

کنیم. البته با اتخاذ سیاست یکسان‌سازی نرخ ارز و حذف رانت‌های اقتصادی و مبارزه جدی با مسأله قاچاق این زمان طولانی نخواهد بود. مهم است که تمام عوامل اقتصادی تأثیرگذار در این سیاست‌ها از جمله دستگاه‌های اقتصادی، تبلیغاتی، رسانه‌ها کمک کنند فرهنگ سازی و فضای سازی‌های لازم ایجاد شود. باید پذیریم اگر مجموع ناسازگاری‌ها با هدف‌های سیاسی که به منظور ناکارآمد جلوه دادن دولت فعال هستند، موانعی را ایجاد کنند طبیعتاً این زمان طولانی‌تر خواهد شد.

در بحث کارت هوشمند فرمودید که افراد نیازمند با داشتن این کارت کالاهای یارانه‌ای را دریافت خواهند کرد با توجه به این که حدود ۸۵ درصد یارانه‌های کالاهای اساسی به گندم پرداخت می‌شود و همچنین یارانه‌های مستقیمی که از سوی دولت به نان اختصاص می‌یابد و به طور روزمره مورد استفاده مردم قرار می‌گیرد چگونه می‌توان در مورد نان دهک‌ها را در این طرح از هم مجزا کرد؟

سیاست‌های غیر شفاف اقتصادی را شفاف کنیم، شما هر قدر فضای کدرومات سیاست‌های اقتصادی حرکت کنید طبیعتاً ناهنجاری‌های اقتصادی بیشتر خواهد شد

این مورد از جمله مواردی است که در مطالعاتمان باید در ساز و کارهای هدفمند کردن یارانه‌ها مورد توجه قرار دهیم و نیازمند مطالعات جمعی است و هنوز وارد مرحله تصمیم‌گیری نشده‌ایم. البته موردی را که اشاره کردید نکته صحیحی است و بخش قابل توجهی از یارانه‌ها به نان اختصاص دارد اما هدفمند کردن یارانه معنایش این نیست که یارانه را حذف کنیم. در واقع می‌خواهیم اقتشاری را که در بازار، هدف یارانه‌ها هستند شناسایی و با اتخاذ روش‌هایی، مورد حمایت قرار دهیم. **در کشورهای پیشرفته به جای گسترش واحدهای صنفی فروشگاه‌های زنجیره‌ای نقش مهمی را در نظام توزیع آن ایفاء می‌کنند آیا برای گسترش فروشگاه‌های زنجیره‌ای فکری شده است؟**

یکی از اهداف برای نوین‌سازی اصناف کشور توجه کافی به فروشگاه‌های زنجیره‌ای است. این فروشگاه‌ها در توزیع و کالارسانی منطقی نقش پذیرفته شده‌ای در تمام روش‌های اقتصادی دارند، اما چر این فروشگاه‌ها در حوزه فعلی نظام صنفی ما به پاسخ روشنی دست نیافتند جای بحث دارد. یکی از مسائلی که در خصوص فروشگاه‌های زنجیره‌ای مطرح است این است که فروشگاه‌های زنجیره‌ای از یک سازماندهی واحد برخوردار نیستند در قانون نظام صنفی پیش‌بینی شده است فروشگاه‌های زنجیره‌ای از یک نظام حقوقی متمرکزتری برخوردار شوند و ساختگوری واحدی بنیاد، مخاطبانشان مشخص شود و خودشان مسائلشان را حل و فصل کنند. فروشگاه‌های زنجیره‌ای باید تابع سیاست‌های هیأت عالی نظارت باشند و برای تنظیم ساز و کارهای فروشگاه‌ها، کمیته‌ای را با حضور نمایندگان خود فروشگاه‌ها

یکشنبه ۲۶ خرداد ۱۳۸۱-سال دوم- شماره ۳۴۸ نوروز

پیش‌بینی کرده‌ایم که در حال تنظیم آیین‌نامه‌های آن هستیم و امید می‌رود با تنظیم این آیین‌نامه و پیش‌بینی که در قانون نظام صنفی انجام شده است فروشگاه‌های زنجیره‌ای از یک سازماندهی مناسب برخوردار شوند تا بتوان از طریق تشکل‌های غیردولتی، فروشگاه‌های زنجیره‌ای مسائل خودشان را حل و فصل کنند.

در شرایط فعلی یکی از راهکارهای سالم سازی و نوین‌سازی نظام توزیع گسترش فروشگاه‌های زنجیره‌ای است، اما سهم فعلی فروشگاه‌های زنجیره‌ای در نظام توزیع کشور حدود ۵ تا۴درصد است ما باید این نقش را اقتصادی‌تر کنیم و از این فروشگاه‌ها حمایت کنیم. البته معنای این حرف تضعیف صنوف نیست، اینها شبکه‌های موزای هستند که نظام توزیع کشور را تعریف می‌کنند. ممکن است نظام توزیع سنتی ما فروشگاه‌های زنجیره‌ای را در تقابل خود ببیند در حالی که این دو در تقابل با هم نیستند و هر یک در نظام توزیع کشور دارای وظایف خاص خودشان هستند.

ولی گفته می‌شود برخی از فروشگاه‌های زنجیره‌ای ما سوده نیستند؟

اگر سوده نبودند به معنای اقتصادی باید تعطیل می‌شدند اما این که برخی از فروشگاه‌های زنجیره‌ای بدهی و مشکلاتی دارند بله همین طور است و یکی از دلایلی که عنوان می‌کنند این فروشگاه سوده نیستند به دلیل آن است که سازماندهی و ساماندهی منظمی برای حمایت آنها وجود نداشته است و چه بسا بتوانیم با یک سازماندهی و حمایت منظمی آنها را سودآور کنیم. اگر بتوانیم فروشگاه‌های زنجیره‌ای را با حمایت‌های منطقی و اقتصادی نه‌حمایت‌های تکلیفی، ساماندهی کنیم این فروشگاه‌ها در نظام توزیع ما سوده خواهند بود.

لایحه حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان در چه مرحله‌ای است؟

لایحه حمایت از حقوق مصرف‌کننده مدت‌ها است که در دستور کار کمیسیون اقتصادی مجلس بوده و در حال بررسی است. داشتن یک قانون منسجم برای حمایت از حقوق مصرف‌کننده بسیار ضروری است در این لایحه دفاع از حقوق مصرف‌کننده در کنار دفاع از سازمان‌های مربوطه دولتی به خودشان سپرده می‌شود. در حوزه تولیدکننده تشکل‌های غیردولتی برای حمایت از تولید وجود دارد که حافظ حقوق تولیدکنندگان هستند، اما در حوزه مصرف‌کننده تشکل‌های غیردولتی وجود ندارد و فقط دستگاه‌های دولتی هستند که مصرف‌کننده را حمایت می‌کنند، پس از تصویب این لایحه انجمن ملی حمایت از حقوق مصرف‌کننده که متشکل از نمایندگان مصرف‌کننده هستند تشکیل خواهد شد. طبق وظایفی که در قانون برای آنها پیش‌بینی شده موظفند از حقوق مصرف‌کننده حمایت کنند، البته ما اعتقاد داریم که حمایت از حقوق مصرف‌کننده فقط حمایت‌های قضایی نیست، بلکه حمایت‌های اقتصادی اصل کار است، رقابت در تولید اطلاع‌رسانی به مصرف‌کننده و شفاف‌سازی بازار عرضه و تقاضا هر یک به نوعی حمایت از مصرف‌کننده است. اما نکته برجسته این لایحه تشکیل انجمن ملی حمایت از حقوق مصرف‌کننده است.

در حال حاضر علیرغم وجود تشکل‌های غیردولتی در بخش تولید مشاهده می‌کنیم به دلیل دولتی بودن اقتصاد کشور این تشکل‌ها برای دفاع از حقوق خود از قدرت لازم برخوردار نیستند. چه ضمانتی وجود دارد که انجمن ملی حمایت از حقوق مصرف‌کننده در این زمینه موفق شود؟

وجود تشکل‌ها حتماً مثبت است حتی اگر نتوانند از همه حقوق خود دفاع کنند. ما داریم به سمتی حرکت می‌کنیم تا تشکل‌های غیردولتی قوی و با حمایت‌های قانونی مؤثرتر شوند بنابراین منطقی است که سازوکارهای این حرکت را قانونی کنیم. ما هم وظایفشان و هم پاسخگویی‌شان قانونی باشد، بنابراین اینها سازوکارهای خود را می‌طلبند، این لایحه بخشی از این ساز و کارها را در حمایت از حقوق مصرف‌کننده تعریف و قانونمند کرده است.

در معاونت بازرگانی داخلی چه برنامه‌ها و سیاست‌هایی در پیش و دارید؟

حوزه بازرگانی کشور با توجه به گذشته‌ای که اقتصاد کشور داشته از جمله در دوران جنگ تحویلی خواسته و یا ناخواسته به گونه‌ای شکل گرفته است که ضرورت دگرگونی آن قطعی است اساس فعالیت حوزه بازرگانی داخلی در خصوص سیاست‌های کالابری که عنوان سیاست‌های مسلم این حوزه و نیز محصور در چند قلم کالای اساسی شده است. بدون تردید در شرایط امروز اقتصاد، جایگاه این حوزه باید متفاوت باشد اما جایگاه اصلی آن باید حفظ شود. زمانی صدور حواله برای برخی کالاها اقتدار این حوزه را نشان می‌داده است امروز اقتدار این حوزه با مؤلفه‌های دیگر از جمله حمایت از حقوق مصرف‌کننده و تولیدکننده و تنظیم بازار مشخص می‌شود.

معاونت بازرگانی داخلی برنامه‌های مختلفی را در دستور کار دارد. نوین‌سازی بازرگانی داخلی یکی از برنامه‌هاست که بایستی در این حوزه اجرا شود. نوین‌سازی مبتنی بر قانون برنامه سوم توسعه، سیاست‌های ارائه شده از سوی رئیس‌جمهور، سیاست‌های وزیر بازرگانی هنگام اخذ رأی اعتماد از مجلس، قانون بودجه سنوای و قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و طرح ساماندهی اقتصادی رئیس‌جمهور خواهد بود.

پیگیری مستمر وضعیت اقتصادی ۳۹قلم کالای سبد حمایتی با استفاده از رویه سیاستگذاری، نظارت و برنامه‌ریزی اجرایی و دادن فعالیت‌های اجرایی به حوزه‌های دیگر از جمله فعالیت‌های جدی این معاونت در حوزه بازرگانی داخلی است.

همچنین طرح نوین‌سازی اصناف کشور و استقرار یک نظام برنامه‌ای برای حل و فصل مشکلات اصناف از دیگر برنامه‌هاست. در رابطه با وظایف جاری این معاونت به منظور تأمین و توزیع کالا در سطح بازار با توجه به اجرای سیاست یکسان‌سازی نرخ ارز ستادی را تشکیل داده‌ایم که به طور منظم فتنگی وضعیت بازار را در چارچوب این سیاست‌ها دنبال می‌کند و گزارش‌های تحلیلی در این رابطه به مراجع ذی‌ربط ارائه داده می‌شود. نکته مهمی که در بازرگانی داخلی به آن توجه کردیم تقویت اطلاع‌رسانی بازرگانی داخلی است، در حال حاضر نوع اطلاعاتی که در بازرگانی داخلی کشور وجود دارد چه برای تصمیم‌گیری نظام‌صادراتی کشور و چه برای تصمیم‌گیری نظام تولید، واردات و حوزه‌های تصمیم‌سازی کشور اطلاعات بسیار اساسی است و باید مکانیزمی را برای اطلاع‌رسانی بازرگانی داخلی طراحی کنیم که مخاطبین چه بخش خصوصی و چه دولتی بتوانند از آن برخوردار شوند و اعتقاد داریم یکی از راه‌های حمایت از تولیدکننده و

مصرف‌کننده بحث راه‌اندازی بورس کالا است و ایجاد بورس کالا در مناطق برخوردار از کالاهای بورس می‌تواند نقش مؤثری را در قیمت مصرف‌کننده و حمایت از تولیدکننده و شفاف‌سازی بازار تولید تا مصرف داشته باشد در این زمینه نیز فعال خواهیم بود. همچنین مطالعه تحولات بازرگانی داخلی در صورت پیوستن کشورمان به سازمان تجارت جهانی (WTO) از دیگر برنامه‌های این معاونت است.